

וְנַהֲרָה כִּי־כִּי־בְּאֶלְעָם לְלִבְנֵי הַדְּרוֹם דָּלְקָה
הַבְּרִכָּה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַן לְמִנְחָה וְלִשְׁמָנָה אֶל־לְבָכָר בְּגַלְלָה
הַלְּבָכָר אֲשֶׁר נָתַן לְרִיחָה וְלִזְהָה לְאַלְמָנָה שָׁהָה וּבְשָׂמָחָה
אַלְמָנָה וּמְשֻׁמָּתָה בְּקָלָל שָׂרָא אֲנָכִי מִשְׁמָר הַמָּסָה אֲחָת
אַלְמָנָה בְּקָלָל שָׂרָא אֲנָכִי מִשְׁמָר הַמָּסָה אֲחָת שְׁבָתוֹת
וְחוֹתְמָן וְלִבְנֵן בְּקָלָל תְּפִלָּת שָׂרָא קְרָבָתָן לְלִבְנֵן
שְׁהָרָה: סְמִינָה בְּקָלָל תְּפִלָּת שָׂרָא קְרָבָתָן דְּשִׁמְתָּה
אַלְמָנָה וּמְשֻׁמָּתָה: נְהַבְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל־אַרְצָה
אַלְמָנָה אֲבָתָךְ וְוּשְׁתָה הַתְּפִלָּתָךְ וְזָהָב אֲבָתָךְ: מִלְּלִי יְהוָה
אַלְמָנָה אֲלִילְבָרָא אַתְּ לְבָב וּמִזְרָב עַל־אַתְּה אֲתִיהוָה אַלְמָנָה
בְּבָבָךְ וְבְּלִילְבָרָא לְפָנֵיךְ: נְנוּ יְהוָה אַלְמָנָה אֶת
כְּלִיאָלוֹת הַלְּאָהָה עַל אַבְנָן וְלִילְשָׁאָן אֲשֶׁר רַבָּךְ: אַתָּה
חַשְׁבָּן רַבָּה: וְהַתְּמִימָן יְהוָה הַמְּשִׁיחָה אֲתִיהוָה אֲנָכִי
בְּשִׁירְבָּן וְבְּבָבָךְ וְבְּרַבְבָּן לְבָבָךְ: וְבָבָבָךְ יְהוָה
לְשָׁמֶן עַל־לְפָנֵיךְ וְבְּבָבָךְ וְבְּרַבְבָּן לְבָבָךְ: וְבָבָבָךְ יְהוָה
בְּקָלָל יְהוָה אֲלֹהֵינוּ לְשִׁבָּת בְּמִזְרָחָה וְלְקָרָב הַתְּבִועָה בְּפָרָז
הַתְּבִועָה הַתְּבִועָה כִּי תְּשִׁיבָה אֲלֹהֵינוּ אֲלֹהֵינוּ בְּלִילְבָרָא וְבְּלִילְבָרָא

ואנוגה על האמת ואזכור את חטאינו, שנגבעו היה לנו מאס המפעל הזה של בין הארץ
המחייב אנטישמיות נרחבת הדרם טעם, ושרש כליבן לאו והעינוי הזה היה כל צירוף
ברוחנו בקשר למלומות חילופים ולחוכם חינוכיים בגוףינו ומשיר לחשב לכל שודא דבריו:
זונק, אשר שאלקנו במלחת הגד עליון הרגל הזה והוא ראי עין שטעות והרחה כדי וביד איש
שהזרו ואמרנו: דבריהם שומרו לנו — שעתו הוא בדי', ומורדים דרבנן הוו שבחינו, וכי
יעי איזו הגות משפטם אדם לזרם בפומבי דברי אמר שבלבך, כי איזו ביה משפטם גוזל זכריך
עלם ומגרלוין אין אכמי זווע קושש עליינום אליטויים, ולמדריין גוזל זכריך
אשר בימי געווין, ניחשורי עב-עב, וכל הדעת ברוחן אין דיש טינה, ולא פסקה חרוה
משליחני מזאע עד עתנה. ואין אי בנטל' דערת תורה משפטם גוזל או ביר בדומין, רק אם
יתחיכת עמי בדור מסע ומונט של וחורה כראית מדרות חיל — או אורזה על דבריהם יזכיר
אל לא בספרות בוטות לתנו. ⁴ ⁵ ⁶ ⁷

אפר רב: כל בקייצת, ואנו הזכיר פטור אל מקשוכה וממעשים טובים.
ולפומאל אמר: דין לאכבל שטமר באככלו. כתנאי, ר' אילעור אמרו: אם
ישראל טולין תשוכה - נגאלין, ואם לאו - אין נגאלין. אחר לר' יוחנן:
אם אין עשות תשוכה - אין נגאלין. הקדרש בדור גוז מעמד לו מילוי
שפורזתו לשות פההן. וישראל גוז לשות השיבכה ומחויר לנטוב. נהוג אודם: רב
איילעור אמרו: אם ישראל עשות תשוכה - נגאלין. שאמור שכוכב נום שבכטב
אופה משובחים. אמר לו רב' יוחנן: והלא פבר נאמר חתם מפרקם ולא
בכטב נגאלין. חתם מפרקם - בעבודה וריה. ז' לא בכטב נגאלין - לא
בשובחה נפשלים מוכרים. אמר לו רב' אילעור לר' יוחנן: והלא כבר נאמר
שכוכב עלי ואלהoca אליכם. אמר ליה רב' יוחנן: והלא כבר נאמר כי אין כ-
בעלין בכטב ולחתמי תחכם אחר פער ושנים משפטה ונכח מושעוין? אמר לו רב' יוחנן
אמר לו רב' אילעור: והלא כבר נאמר ישובנה נחת מושעוין? אמר לו רב'
יוחנן לר' אילעור: והלא כבר נאמר כי האמר פאל ישראל קדשו לכוה
נפש למתוקן נר לעבדך. משלים מלכים יראו וקם שרדים ושתתווין. אמר לו ר'
יאילעור: והלא כבר נאמר אם חשב ישראל כי
ה' אל' משוכב. אמר לו רב' יוחנן: ה' להלא כבר
נאמר ישובנה את הארץ לבוש הבדים אשר מפש-
לטני הואר וירם ימיט ופומאלן אל השפדים ותשפ-
לן טרולן פמיס גענין יפס. בעי' השטלים כי לטעיד טערדים ותצעז וככלות גע-
סנקן ומון נך קן מנונגן. אמר רב' אילעור: אין לך זאת טבילה מונה.
ואתכם הר' ישראל עופכם גאנט פוריכם חולא
ר' מרגון 3.

השובה באמורו ושבת עד ר' אלחנן וגומר, סמך לות בואלה אמרו ושב ר' אלחנן
וז שבודר גנו, ואחריו גאללה תשובה כמו שצאמר ואותה תשוב ושמעת בkol ר' גנו
אחר התשובה השנotta חומטת תוכה ואולה במתה שאמר והזכיר ר' אלחנן בכל מעשי
דר וגנו, ואחריו גם תשובה יותר חזקה במלה שאמר כי חשוב אל ר' אלחנן בכל דבר
בכל נפשך וכוכי וכוכי, וזה עניין התשובה השלמה והוות תלויות שלמותם. "ויבא רוזם"
וחשובה פרק י"ז: התעוררו וצתה של הגאותה בכללה לשבע אל רוזם, אל
התויה, אל רוחה ואל חכמתה ואמתה אורה של תשובה שי בת, באמרת הדר מחבטה
ברור גמו בבטחות של תורה: "ישבת עד ר' אלחנן" כי חשוב אל ר' אלחנן.
אברהם יאנון, קידוש ג' 28 - ג' 33

וְיַדְעָה וְרִבְרִיתָה
אֲלֵיכֶם: בְּרוֹאָתָם בֵּית יְהוָה אֱלֹהִים עַל אֶדְמוֹן וַיַּטְפֹּא
זְמָנָה בְּדִיןְכֶם וּבְעִילָּתְמָם כְּסֵבָתָה תְּגַתָּה הַיּוֹתָרָה וְדִקְמָס לְעֵינָם:
אַשְׁפֵּן חַמְצֵי לְעֵינָם לְעֵינָם אֲשֶׁר-טָבַע עַל הַאֲרָצָה
בְּגִיאוֹתָם טְבָחוֹת: אַפְּנִי אֶזְמָן גְּבָרָם וְזֶה בְּאֶרְזָה
דְּרָרָכָם וּבְכִילָּתָם שְׁפָתָהָם: וַיַּבְאֵל-דָּבָרָם אֶל-בָּבָרָא
שֶׁם יוֹגֵל אֶת-סִמְךְ רְשָׁעָה לְמִנְחָה אֶלְיהָ מִזְבְּחָה
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: וְיַדְעָה שֶׁמֶן שְׁאֵל אֶת-חַלְבָּנוֹ בְּתַת מִזְרָחָם
אֲשֶׁר-בְּאָתָה:
לְבָנָי אָמֵר לְבִתְרוֹן יְהוָה אֲלֵיכֶם:
אַמְרֵם אֶזְרָאֵל וְזֶה אֶל-לְבָנָמָמָם אֲנוֹ שְׁעָרָ בְּתַת יְהוָה בְּיַד אֶסְ-
לְסֵס אֲשֶׁר חַלְקָתָם בְּנֵינוּ אֲמֵר בְּאָתָם שֶׁם: קְדָשָׁי
אֲתָת טְבִיבָּתְנוֹלָה בְּתַלְלָתְנוֹלָתְנוֹ אֲשֶׁר חַלְקָתָם בְּתַלְכָמָן וְרַעַשָּׁן
הַבְּנָם כִּי-עַזְיָה הוּא נָמָס אֶת-זָהָב בְּהַרְחָשָׁי בְּסֵם לְעֵינָם:
לְקַדְשֵׁי תְּבָנָם מִזְדְּבָנָם וּקְבָרָתֵי תְּבָנָם מִכְּלָדָרָתָם:
וּבְכָאֵת תְּבָנָם אֶל-אַדְמָהָם: וּזְקִרְבָּתֵי עַלְכָם מִסְמָרָתָם:
זְהַדְרָתָם מִכְלָל טְמָאָתָם וְכָל-מְלָאָתָם אֲמֵר תְּבָנָם:
וְנִתְהַלֵּךְ לְבָב וְשָׁשָׁתְּגִזְוֹתָה אֲנוֹ בְּקִרְבָּתְנוֹ וְהַזְּדוֹן אֲנוֹ
לְבָב דְּבָנָנוּ בְּכִרְבָּלָם וְנִתְהַלֵּךְ לְבָב שְׁרוֹ: וְאַדְרָרוֹן אֲנוֹ
בְּקִרְבָּתָם וְעַלְתָּרָת אֲשֶׁר-בְּחַקְעָתָם תְּלִין וּמְשֻׁפְעָתָם
וְשְׁלָמָתָם: וְזֶבֶבֶן בְּאַלְעָמָת זְבַעַת לְעֵינָם וְתִיקְרָבָבָל
לְעֵינָם וְאַגְּבָבָל אֲתָה לְבָם אֲלֹאָתָם: וְזֶה שְׁמָנִי אֲתָבָס סְלָל
סְכָמָאָתָם וְגַנְאָתָם אֲלֹהָתָן וְרִבְרִיתָם אֲטוֹ וְאַתָּתָן: עַלְכָם
רַעַב: וְדִרְבָּרָתָם אֲתִירָתָם דְּלִעְלָם וְנַעֲנָתָם הַשְּׁדָה

ונאן המוקדמים שבדורו רבי שלמה אלישיב בספרו הקוץ'יש (הקדמתו
שרירית) שער ד' סוף: "אלאם התהקה והעתיקת דכל חמדת ישראל שהם כל
הישראלים אהורים לחיות והמשיח ווי הצעיר הבן הם תלמידים באמות רוך ובברית ולא
בכובן, והוא בית אבות ישראל, הברית לא מוסר לעולם, וכן אמר רבנן כתם, בתום
שבה ביה י' דה' ושמואל, ודסוט אבגון חמת אבל ברית אבות לא מתה, וזה הוא
מפורש בחוויה בכח כלות דוחייב וורך גם זאת כי לא מאסנתם ולא גנולות כללים
להפר בריתם אתם כי ד' אלתיהם, והרי מושך האבכמה על כבודו ישראל של
חוור אפי' בתפקיד כבוי' החמי', וכמו שפירושו שם בשארת על כבודו גולילcum, והואו
הברית הנה והו גם כל קיד' וחוד' משפטאל בערך, ומיחס הגראי ט' וגבורם כב'יל
בדרכו ע"ש' וחד' המשיח אתן תלי' בוכורם ומעשיהם כלל, וכן שם
בסנהדרין צי' סעיף בפלוגות רדי אלתיהם ווי ירושע וכו', ולבסוף שער ר'יא כט'
שיפגואר שם, וזה הודה ר'יא וכ' ש' שהגולה מעתה איננה תלוי במשיטו סוברים
כלל, וכן כבר הרכבע' י' פ' ואנוני היכנסת האוללה העתידה אין בה נגאי בתשובה
ובגעזה אל שהוא מטבח לבוא עכיפ' וכו', וכן מורה בכבה פסוקים בחזקאל לא' ל'י
מכוראות שם כמעלט בפיוחש שהגולה ואחרותה אינה תל'יה' בתשובה ומעשיהם מטבח
כל, והוא בבחחה עכיפ' וכו', וזה לנו מכין כי הגולה העתידה אינה תל'יה' בוכות
ומעשיהם כלל".

מבחן אוניברסיטאי כהן גורן מילר וויזמן /
טכניון ירושלים דס-בז. ס. קדרובסקי ו. וולף נ. גוטמן

ה' ח' סטלאך ר' ג'. והוא לדברי ר' ג' להעפלו נלוי מסוכס נהורין לנו מ' קה' זעירן גרא-ה' כירעמן

